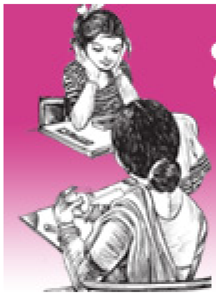

ప్రకృతి పుత్రుడు – వీడికి నగరం జనారణ్యం

వసుంధర

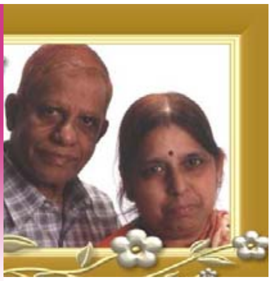

ఓ పెద్ద కథ అక్షరాల్లో ఇమిడితే అది నవల. ఆ కథలోంచి దృశ్యాలు పుడితే అది సినిమా. దృశ్యాల్లోంచి కథ పుడితే..? అదే నవలకీ , సినిమాకీ మధ్యాంతరంగా ఉండే సినీవల. సినిమాకోసం ఓ కథ అనుకుని, దానికి అనువైన సన్నివేశాలు కల్పించాక - అది దర్శకుడి చేతిలో సినిమా, రచయిత చేతిలో సినిమావల ఔతుంది. ప్రేక్షకుల వినోదం కోసం - క్రికెట్లో టెస్టు మ్యాచిల్లోంచి వన్డేలూ, వన్డేల్లోంచి ౨౦-౨౦లూ పుట్టుకొచ్చినట్లు, సాహిత్యంలో ఈ తరహా కొత్త ప్రయోగాలు పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని పెంచుతూనే సాహిత్యానికి పుష్టినివ్వగలవని ఆశ. క్రికెట్ తో పోలిక - ఆసక్తి పెంచడం వరకే - పరిమాణం చిన్నబోవడానికి కాదని మనవి. ఇక చదవండి - చూడండి.

– వసుంధర

(క్రిందటి సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

3

వనజ బియ్యే పాసయ్యింది ఫస్ట్‌క్లాసులో. ఆశ్రయమిచ్చిన బంధువులామెను ముక్తసరిగా అభినందించి, పెళ్ళి సంబంధాలు చూడసాగారు.

వనజకి తన కాళ్ళమీద తను నిలబడకుండా అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు. ఆ విషయం బంధువులకై తెలియకపోయినా శ్యామలరావుకి తెలుసు. అది న్యాయమైనదేకాక అందులో సమాజహితముందనీ తెలుసు. అందుకే ఆయన వనజకి డిగ్రీ పూర్తైన వెంటనే ఒక సమాజ సేవా సంస్థలో ఉద్యోగం ఇప్పించాడు.

వనజ మురిసిపోయింది కానీ ఆయన హెచ్చరించాడు.

పుస్తకాలు వ్యాపారం. సినిమాలు వ్యాపారం. క్రమంగా రాజకీయాలూ వ్యాపారమయాయి. ప్రస్తుతం వీటన్నింటినీ మించిన వ్యాపారం సమాజసేవ.

సమాజసేవకి నిధులుంటాయి. అవి దేశవిదేశాలనుంచి వస్తాయి. అవి ఎలా వస్తాయో, ఎలా ఖర్చవుతాయో అన్నది చిదంబర రహస్యం. సమాజసేవకులకి అన్నిరకాల సదుపాయాలూ, అంతో ఇంతో వైభవ జీవితమూ లభిస్తాయి. ఆ పైన సమాజంలో గుర్తింపు.

"ఈ సంస్థ - దేశ ద్రోహకర చర్యలేమీ చేయదని నాదీ హామీ. నువ్వు సంస్థ నీకప్పగించిన విధులు నిర్వహించు. నీ జీతం తీసుకో. సంస్థ కార్యకలాపాల లోతుల్లోకి వెళ్ళకు" అన్నది శ్యామలరావు సలహా, హెచ్చరిక కూడా. అయినంతటివాడిచ్చిన హామీకి వనజ తృప్తిపడింది. ఉద్యోగ విధానాలూ, అవసరాలూ తెలుసుకోవాలి. అడపా తడపా పేద శిశువులకి పాలపొడి వగైరాలు పంచి పెట్టాలి. ఉచిత వైద్యశిబిరాలు నిర్వహించాలి. నోట్సు పుస్తకాలు, పెన్సిళ్ళు, వగైరాలు పేద విద్యార్థులకి పంచిపెట్టాలి. ఇలాంటివే ఎన్నో కార్యక్రమాలు సంస్థ

వనజకో చిన్న బంగళా ఇచ్చింది. అందులో సగభాగం ఆఫీసు. సగం ఆమె నివాసం. వనజ కొన్ని పనులు స్వయంగా చేసేది, కొన్నింటికి వేరే మనుషుల్ని నియోగించేది.

ఆమెలోని ఇన్వెస్టిగేటివ్ జర్నలిస్టును ప్రోత్సహించడానికి కూడా ఈ ఉద్యోగం బాగానే సహకరిస్తోంది.

ఇల్లు మారడం వనజకో విధంగా సంతోషమే. ఇప్పుడామె స్వతంత్రంగా బ్రతుకుతోంది. అంతవరకూ తన్నాదరించిన బంధువుల్ని వీలున్నప్పుడల్లా కలుసుకుని - చిరు కానుకులతోటీ, పెద్ద మాటలతోటీ సంతోషపెడుతోంది. కృతజ్ఞతాభావాన్ని ప్రకటించడంలోఆమెకి మరుపన్నది లేదు.

ఆదరించిన బంధువులకిప్పుడు ఆమె అంటే అభిమానం. ఆమెని చూస్తే సంతోషం. తనకప్పుడే పెళ్ళిచేసుకునే ఉద్దేశ్యం లేదని ఆమె నొక్కి చెబితే - ఆ విషయంలో ఆమెను బలవంత పెట్టాలనీ వారికి లేదు. ఆమెను పట్టించుకోరేమంటే చెప్పుకుందుకో సంజాయిషీ కావాలి. అది వనజ అందజేయనే చేసింది.

వనజ ఉద్యోగంలో చేరిన రెండు నెలలకి ఓ రోజు రాత్రి పదిగంటలకి కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

తలుపు తెరిస్తే పోలీస్ యూనిఫాంలో ఒక వ్యక్తి "యూ ఆర్ అండర్ అరెస్ట్ -" అన్నాడతడు.

వనజ అతణ్ణి పరీక్షగా చూసి, "ఓకే - అయామండర్ అరెస్ట్ -" అంది.

"గుర్తుపట్టేశావన్నమాట..." అన్నాడు రఘు నవ్వుతూ

"ఉత్తరాలలో ఎప్పటికప్పుడు నీ విశేషాలు తెలియబరుస్తూనే ఉన్నావు. వాటిలోంచే నీ రూపమూ ఊహకందింది నాకు. అయితే ఇప్పుడిలా వస్తావని మాత్రం నాకు తెలియదు. ముందుగా ఉత్తరం వ్రాయాల్సింది. మంచి రిసెప్షన్ అరేంజ్ చేసేదాన్ని" అంది వనజ.

"ఉత్తరం సంగతటుంచి. ఇకమీదట మనమిలా కలుసుకోం కూడా. కలుసుకున్నా అది రహస్యం. ఎందుకంటే నేనిప్పుడీ నగరానికి ట్రాన్సుఫరై వచ్చిన పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ని" అన్నాడతడు.

"అయితే ఇప్పుడు మాత్రం ఎందుకొచ్చినట్లు?" అంది వనజ నిష్ఠూరంగా.

"చూసి ఏళ్ళైపోయింది. ఒక్కసారి చూడాలనుంటుందిగా. అదీకాక అప్పటికీ ఇప్పటికీ నీలో బోలెడు మార్పు. నీకు సాయపడాలంటే నిన్ను గుర్తుపట్టాలికదా" అన్నాడు రఘు నవ్వుతూ.

"అరే - గుమ్మంలోనే నిలబెట్టి మాట్లాడేస్తున్నాను" నొచ్చుకుని పక్కకి తప్పుకుంది వనజ.

"నువ్వు నిలబెట్టలేదు. పాత వనజే దృష్టిలో ఉందేమో - ఈ అపరంజి బొమ్మ నా చెల్లెలా అని నిశ్చేష్టుణ్ణయ్యాను. పోలీసు ట్రయినింగు కదా - ఐనా నీతో సంభాషణ కొనసాగిస్తున్నాను.." అంటూ లోపలికొచ్చాడతడు. ఇద్దరూ సోఫాల్లో కూర్చుని విశేషాలు చెప్పుకున్నారు. తర్వాత వనజ రఘుకి స్వీట్సు పెట్టి మంచినీళ్ళిచ్చింది.

"ఆడపిల్లకి సంసారమే అందం. నీకు మంచి వరుణ్ణి చూసి పెళ్ళిచేయడం నా బాధ్యత. కానీ..."

"ఊఁ కానీ"

"అనాథగా ఈ ఊళ్ళో అడుగుపెట్టాను. అడుగడుగునా అన్యాయాలూ, అక్రమాలూ చూసి ఆవేదన చెందాను. అప్పుడే నాకు కాంతికిరణం కనబడింది. శ్యామలరావు బాబాయిని కలిసి - నా కెవ్వరూ లేరనీ నేనేమైపోయినా ఫరవాలేదనీ సమాజంకోసం ఏమైనా చేస్తాననీ చెప్పాను. అప్పుడాయన చిన్నప్పుడు చందమామలో చదివిన ఓ కథ చెప్పాడు. పప్పులో వేసుకుందుకు - మొక్కనుంచి చింతచిగురు దూసుకుంటే మొక్క చచ్చిపోయిందట. మొక్కని చెట్టుగా ఎదగనిస్తే - అది ఏళ్ళ తరబడి చింతచిగురునిస్తూనే ఉన్నదట" - ఆగాడు రఘు.

"ఐతే?" అంది వనజ.

"మంచి చేయాలంటే - మనిషికి ఆశయం కంటే మనుగడ ముఖ్యం. నన్నాయన మొక్కనుంచి చెట్టుగా ఎదగమన్నాడు. అందుకే పోలీసు ఫోర్సులో చేరాను. ఈ ఊళ్ళో అణువణువూ నాకు తెలుసు. ఎక్కడ దుర్మార్గముందో, ఎక్కడ దుష్టులున్నారో తెలుసు. అందుకే నేనీ ఊరొచ్చాను"

"నువ్వనుకున్నది నీ వల్లనౌతుందా?" అనుమానంగా అడిగింది వనజ.

"బాబాయి మరో విషయం కూడా చెప్పాడు. ప్రపంచంలో మంచితనం ఎదిగినట్లు దుర్మార్గం ఎదగదు. అది సృష్టి రహస్యం. అందుకే అడవిలో సాధు జంతువుల సంఖ్య పెరిగినట్లు క్రూర జంతువుల సంఖ్య పెరగదు. సమాజంలో మంచివాళ్ళు మహావృక్షాలు కాగలరు కానీ దుష్టులు కలుపు మొక్కలుగానే మిగిలిపోతారు. సంకల్పం ఉంటే వారిని ఏరిపారేయడం ఎవరికీ అసాధ్యం కాదు - నీకూ, నాకూ కూడా!"

"ఐతే?"

"నా కాశ్రయమిచ్చిన ఈ నగరంలో కలుపు మొక్కల్ని ఏరిపారేయడమేనా జీవిత లక్ష్యం. అందుకు నాకు నీ సాయం కావాలి"

"ఒక పోలీసుకి ఆడపిల్ల సాయమా? మనూళ్ళో దుర్మార్గులు కలుపు మొక్కలు కాదు. మహా పర్వతాలు. వారినే ఎదిరించడం కొండను పొట్టేలు ఢీకొనడమే!" అంది వనజ.

"వాళ్ళు కొండ అయితే నువ్వు పొట్టేలువి కాదు. డైనమైట్‌వి" అన్నాడు రఘు.

"డైనమైట్..." అంది అప్రయత్నంగా వనజ.

"అవును - డైనమైట్"

వనజ ముఖంలో ఉత్సాహం, ఆవేశం. అలానే ఆమె చటుక్కున లేచి లోపలకు వెళ్ళింది. రఘు ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండగా కొద్దిక్షణాల్లోనే చేతిలో నాలుగు ఫైల్స్‌తో వెనక్కొచ్చింది. వాటినామె రఘుకి అందించింది. అతడవి అందుకుని, "ఏమిటవి?" అన్నాడు.

"నేను కాదు - ఇవీ డైనమైట్స్" అంది వనజ.

రఘు చకచకా ఫైళ్ళు తిరగేస్తుంటే, "హైస్కూలు రోజుల్నుంచీ సేకరిస్తున్నానీ వివరాలు. బాబాయికి చూపిస్తే వీటి ప్రచురణకింకా సమయం రాలేదమ్మా అన్నారు. నేనలా సేకరిస్తూనే ఉన్నాను" అంది వనజ.

రఘు ఆ ఫైల్స్ చదివాక, "మైగాడ్ - ఇన్ని వివరాలు, ఇంత స్పష్టంగా సేకరించడం పోలీసులకే సాధ్యపడదు. నీకెలా వీలయింది?" అన్నాడు.

"పోలీసులు సామాన్యులు కారు. అదీ సమస్య. లేకుంటే సామాన్యుల మధ్య సామాన్యంగా తిరిగితే చాలు, ఇంతకంటే అసామాన్య విశేషాలు ఎన్నో బయటపడతాయి" "అయితే ఈ క్షణంనుంచే మన ఆపరేషన్ ప్రారంభం" అన్నాడు రఘు ఉత్సాహంగా.

"ఎలా?"

"ఈ వివరాలిప్పుడు కాంతి కిరణంలో వస్తాయి. విలేఖరిగా నీ పేరూ బయట పడుతుంది. అప్పుడు నీ వార్తా బాధితులైన లంచగొండి ఉద్యోగులు, కల్తీ వ్యాపారస్తులు, అక్రమ రవాణా దారులు, నీ మీదకి గూండాల్ని పంపుతారు. పోలిసులా గుండాల్ని పట్టుకుంటారు. వాళ్ళు నేరస్తుల ఆగడాలకు ప్రత్యక్షసాక్షులవుతారు"

"అంటే విలేఖరిగా నా జీవితం ప్రారంభంకానున్నదన్నమాట" ఉత్సాహంగా అంది వనజ.

"అదెప్పుడో ప్రారంభమయింది. కానీ నలుగురికీ తెలిసేది మాత్రం ఇప్పుడే!" అన్నాడు రఘు.

"అన్నయ్యా - ఉత్సాహం పట్టలేకపోతున్నాను" అంది వనజ.

"అలా ఉద్రేకపడకు. ఇక ముందు నీకు అన్నీప్రమాదాలే"

"భయపెడుతున్నావా?"

రఘు తల అడ్డంగా ఊపి, "హెచ్చరిస్తున్నాను" అన్నాడు.

"ప్రతి ఊరికీ నీలాంటి వాడొక్కడుంటే ఎంతబాగుండునన్నయ్యా!" అంది వనజ.

"అందుకే నీకు మా పోలీసు శాఖ కనిపించని రక్షణకవచంగా ఉంటుందని నాదీ హామీ" అంటూ లేచి నిలబడి, "వస్తాను. ఈ క్షణం నుంచీ మనం అపరిచితులమని గుర్తుంచుకో" అన్నాడు రఘు.

✡✡✡

వనజ బస్ స్టాపులో నిలబడి ఉండగా ఓ యువకుడామె పక్కకొచ్చి, "నీ పేరు వనజ కదూ!" అన్నాడు.

"ఔను. నువ్వెవరు?" అంది వనజ.

"నేనెవరో చెప్పాలా - కాంతి కిరణానికి వార్తలు తెలుసుకునట్లే - తెలుసుకోలేవా?" అన్నాడా యువకుడు.

అతడి ఉద్దేశ్యం మంచిది కాదని అర్థమై, "వెధవ పనులు చేయి. తెలుసుకుంటాను" అంది వనజ.

ఆ యువకుడామెకి రోడ్డు పక్కనే ఉన్న ఓ ఇరుకు సందు చూపించి, "అందులోకి రా, నిరభ్యంతరంగా వెధవ పనులు చేస్తాను" అన్నాడు.

అప్పుడు వనజ ఆ యువకుణ్ణి మరింత పరీక్షగా చూసింది. దుస్తులు హుందాగా ఉన్నా, ముఖంలో సంస్కారంలేదు. కళ్ళల్లో కుటిలత్వం తొంగి చూస్తోంది.

"ధైర్యముంటే చేసేదేదో ఇక్కడే చెయ్" అంది వనజ.

యువకుడు నవ్వి, "ధైర్యముంటే చాటుగా వార్తలు సేకరించడమనుకునే నీకు - నాతో సందులోకొచ్చే ధైర్యం లేదా?" అన్నాడు సవాలు చేస్తునట్లు.

వనజ ఆ సవాలుని స్వీకరించి, "పద" అంది వెంటనే.

ఇద్దరూ సందులోకి దారి తీసారు. ఆ సందు ఇరుగ్గా ఉంది. అంత ఇరుకులోనూ కుళ్ళుకాలువ మాత్రం విశాలంగా ఉంది. అందులో పొర్లుతున్న పంది కూడా చాలా పెద్దది.

యువకుడు తననే చూస్తుంటే, "వెధవ పనులు చేస్తానన్నావు" గుర్తుచేసింది వనజ.

"చేస్తాను. కానీ ముందో మంచిపనిచేశాక..."

"ఏమిటది?"

"కాంతికిరణానికీ నీకూ ఏ సంబంధంలేదనీ, అందులో నీ పేరున వచ్చిందంతా తప్పుడు సమాచారమనీ - వ్రాసిన ఓ కాగితం నా దగ్గరుంది. నువ్వు సంతకం పెట్టావంటే ఆ వివరాలు నీ ఫోటోతో సహా మూడు పత్రికల్లో వేయిస్తా" అన్నాడా యువకుడు.

"అందుకు నేనొప్పుకోకపోతే?"

"నీ చెయ్యి పట్టుకుంటాను"

"అప్పుడేం జరుగుతుందో తెలుసా?"

యువకుడు నవ్వి, "చెంప ఛెళ్ళుమనిపించాలనుకుంటున్నావేమో - అప్పుడు నాకు చేతలే కానీ నీకు చేతులుండవు" అన్నాడు.

వనజ కూడా నవ్వి, "నా సంగతి సరే - అటు చూడు" అంది.

యువకుడు వెనక్కి తిరిగితే అప్పుడే అటునుంచి ఆ సందులోకే సుమారు అరవై ఏళ్ళ వృద్ధుడు ప్రవేశించాడు. మనిషి సన్నగా పీలగా ఉన్నాడు. గెడ్డం మాసి ఉంది.

"చూశాను" అన్నాడు యువకుడు.

"ఈ ప్రపంచంలో దుర్మార్గులకంటే దుర్మార్గాన్ని సహించని వారే ఎక్కువ. నువ్వు నా చెయ్యి పట్టుకుంటానని ఆయనకి చెప్పు. నీ చెంప ఛెళ్ళుమనిపిస్తాడు. అప్పుడాయన్నేమైనా చేయగలిగితే - తర్వాత నన్నేమైనా చేయగలవని నమ్ముతాను" అంది వనజ.

అంతలోనే వృద్ధుడు వాళ్ళని సమీపించి, "ఏం జరుగుతోందిక్కడ!" అన్నాడు. వనజ చెప్పింది. అంతే - వృద్ధుడు యువకుణ్ణి చెంప ఛెళ్ళుమనిపించాడు.

వనజ కిలకిలా నవ్వి, "థాంక్స్ తాతగారూ" అంది. తర్వాత ఆమె అక్కడిక ఆగలేదు. అక్కడేం జరిగిందో పట్టించుకోలేదు. రఘు తనకి రక్షణ కవచం కప్పాడనీ ఆ యువకుడు పోలీసులు పాలు కాక తప్పదనీ ఆమెకు పూర్తి నమ్మకముంది.

✡✡✡

వనజ, రఘుల మొదటి ఆపరేషను విజయవంతమైంది. కాంతికిరణంలో మొదటిసారిగా వనజ ఫోటో కూడా పడింది. ఆమెని కలుసుకుందుకు ఔత్సాహికులు, పత్రికా విలేఖరులు, విద్యార్థులు వగైరాలెందరో వచ్చారు. పిన్న వయసులో మేటి సాహసానికి పూనుకున్న వనజ - నేటి యువతరానికి గొప్ప ఆదర్శమంటూ అభినందనలతో ముంచెత్తారు.

"మనకి ఉనికినిచ్చిన - ఈ సమాజానికే ఉనికి లేకుండా చేయాలని కొందరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారినాపడానికి మనం చేయగలిగినంతా చేయాలి. సమాజం పట్ల నా బాధ్యతను నిర్వహించడం గొప్పైతే - పొగడ్తలు కావు - నన్ననుసరించడం మాత్రమే నాకు అభినందన" అంది వనజ ఆ అభినందనలకు బదులుగా.

వనజకి నిజంగానే ఆ అభినందనలు సంతోషాన్నివ్వలేదు.

కాంతికిరణానికి తానందించిన వార్తకి స్పందనగా ఓ యువకుడు నడిరోడ్డుమీద తనతో అసభ్యంగా మాట్లాడాడు. సందులోకి తీసుకెళ్ళి చెయ్యి పట్టుకోబోయాడు. రఘు తొడిగిన రక్షణ కవచం లేకపోతే తనా సవాలు నెదుర్కోగలిగేదా? సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరూ తనకిలా, రఘుకిలా ఆలోచిస్తే - ఆ యువకుల్లాంటి కలుపు మొక్కలు ఎప్పుడో ఏరివేయబడేవి కదా!

కానీ మంచికైనా, చెడుకైనా నాయకులు కొందరు - అనుచరులే అందరూ! ఆ కొందరు నాయకులందరి ముఖాలకీ - మంచే ముసుగు. ఆ ముసుగు చాటున పొంచి ఉన్న చెడు ఎవరి అంచనాలకీ అందదు.

ఒక్కొక్కరే వచ్చి అభినందించి వెళ్ళిపోతూంటే వనజ ఆలోచనలో పడింది.

అప్పుడొచ్చాడో యువకుడు. ఆరడుగుల విగ్రహం. పచ్చని ఛాయ. రణబీర్ కపూర్‌లా చాక్లెట్ బాయ్‌లా ఉన్నాడు. జాన్ అబ్రహాంలా హుందాగా ఉన్నాడు. ఏ పురాణ పురుషుడో ఆధునిక దుస్తుల్లో భువికి దిగినట్లున్న ఆ యువకుడు, "మేడం - అయాం ప్రహ్లాద్" అంటూ తన్ను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

ఉలిక్కిపడిన వనజ చటుక్కున అతణ్ణి చూసి,

"ఎస్ ప్లీజ్ -" అంది.

"అయాం డాం ఇంప్రెస్డ్ విత్ యూ -" అన్నాడతడు.

"థాంక్యూ"

"నేను మిమ్మల్ని ఆరాధిస్తున్నాను"

"థాంక్యూ - థాంక్యూ వెరీ మచ్"

"ఐ రియల్లీ మీన్ ఇట్ మేడం" అన్నాడతడు.

"ఐతే?" అంది వనజ. అతడి ఆంతర్యం అర్థంకాక.

"మిమ్మల్ని రొటీన్‌గా అభినందించకూడదనే అందరూ వెళ్ళేదాకా ఆగాను. కానీ మీరు నాకు థాంక్యూ అని బదులిచ్చినప్పుడల్లా చాలా రొటీన్‌గా అనిపిస్తోంది" అన్నాడతడు.

అప్పటికి అభినందనల ప్రపంచం నుంచి బయటపడి వాస్తవంలోకి వచ్చి చూస్తే - అక్కడ తను, అతడు - ఇంకెవ్వరూ లేరు, "మీ పేరు?" అందామె

"చూసారా మేడం - నేను చెప్పేదంతా రొటీన్‌గా విన్నారనడానికింతకంటే సాక్ష్యం ఏం కావాలి? నా పేరు మళ్ళీ చెబుతాను - ప్రహ్లాద్"

"ప్రహ్లాద్ - బాగుంది మీ పేరు"

"అది భక్తికి మారు పేరు. ఇప్పుడు నేను మీ భక్తుణ్ణి"

వనజ మొహమాటపడింది. అతడు మర్యాదగా మాట్లాడుతుండడం వల్లనేమో ఆమెకు కోపం మాత్రం రాలేదు, "సారీ - నేను వరాలిచ్చే దేవతని కాను"

"నాకు వరాలొద్దు మేడం"

"మరేం కావాలి?"

"పరీక్ష - నా భక్తికి పరీక్ష కావాలి"

ఆశ్చర్యంగా చూసింది వనజ అతడి వంక - "ఎందుకు?"

"భక్తుడికి అదే తృప్తి!"

"మిష్టర్ - మీరిలా మాట్లాడ్డం నా కిబ్బందిగా ఉంది" అంది వనజ ఏమనాలో తెలియక.

"నిజానికి మిమ్మల్నభినందించాలనొచ్చాను. కానీ మిమల్ని చూడగానే ఆరాధనాభావం కలిగింది. అందుకే మీతో ఏకాంతంలో మాట్లాడాలని ఆగిపోయాను"

"ఐతే?"

"భగవంతుడికంటే భక్తి గొప్పదంటాయి మన పురాణాలు. మీ వల్లకాని పనుంటే చెప్పండి. అది చేయడానికి భక్తుడు సిద్ధం"

"థాంక్స్ - అవసరమైనప్పుడు మీ సాయం తప్పక తీసుకుంటాను"

"కాకితో కబురుపంపండి. హంసపై మీముందు వాలుతాను. ఇది నా కార్డు" అంటూ అతడో కార్డునందించాడామెకి. ఎరుపు రంగు కార్డుమీద ఆకు పచ్చటి అక్షరాలు. యూనివర్సిటీలో రీసెర్చి చేస్తున్న అతడి చిరునామా మాత్రం ఇంకా తండ్రిదే

అతడి తండ్రి పేరు చదివిన వనజ ఉలిక్కిపడింది. అదామెకు బాగా పరిచితమైన పేరు.

"హిరణ్యారావు" ఆ అక్షరాలు ఆమె మెదడులో గింగురుమంటున్నాయి.

ప్రహ్లాద్ వెళ్ళిపోయాడు.

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

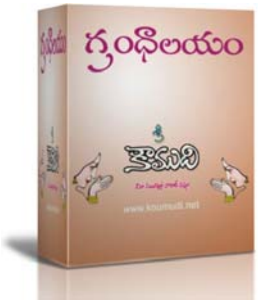

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంధాలయాన్ని సందర్శించండి..

Click here to go to KOUMUDI Library